

σας ἐπώδυνον μὲν πλὴν ἀναπόδραστον μετὰ τῆς Γερμανίας εἰρήνην, κατεπολέμησε καὶ κατενίκησε τὴν ὕδραν τῆς κοινοκτημοσύνης καὶ ἀποκατέστησε τὴν τάξιν εἰς τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν πατρίδα τοῦ συνῆψε δάκειον σπουδαῖον, ἀνύψωσε τὴν πίστιν τῆς Γαλλίας, προήγαγε τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας καὶ ἡδυνήθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐριζόντων κοιμμάτων νὰ διατηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τὴν φιλίαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Ἀναγκασθεὶς δὲ νὰ παραιτηθῇ τὴν 24ην Μαΐου τοῦ 1873, κατόπιν τοῦ συνασπισμοῦ τῶν μοναρχικῶν μεριδῶν, ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον παρὰ πάντων τιμώμενος καὶ δικαίως ὥς ὁ σωτὴρ τῆς Γαλλίας θεωρούμενος· νῦν δὲ λογίζεται ὥς ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ στρατάρχου Μάκ-Μαῦνος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ δημοκρατικὴ μερίς κατισχύσῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει θέλομεν δημοσιεύσει τὴν εἰκόνα τοῦ Βέλιτορος Οὐγγῶ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΡΟΔΟΥ.

(Ἑράνισμα)

Ἡ καταγωγὴ τοῦ ρόδου, ὥς καὶ ἡ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀνερευνήτων εὐγενειῶν, ἀπόλλυται εἰς τὸ χάος τῶν αἰώνων· ἀλλ' ὁ κυρ. Μέγερ, ἑξοχος γερμανὸς, δημοσιεύσας φιλοσοφικὴν καὶ περίεργον μονογραφίαν τοῦ ρόδου, ἐξ ἧς ἐραυρίζομεθα μέρη τινα, ἐνόμισε καλὸν ν' ἀρχίσῃ τὰς τε σπουδὰς καὶ ἐρεύνας του ἐκ τοῦ Κομφουζίου. Καθ' ὅσον φαίνεται ὁ μέγας οὗτος Κινέζος φιλόσοφος ἐξῆλ ἀνέτως ἐν μέσῳ τῶν ρόδων, καὶ πρὸς αἶνον τῶν ἀνθέων τούτων ἐστι· χούργησεν ὅχι ὀλιγώτερα τῶν 3333 ποιημάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται ἔτι καὶ σήμερον εἰς τὰς

μεγάλαις τῶν μανδαρινῶν ἀνθοδόχαις τῆς οὐρανίου αὐτοκρατορίας.

Μεταξὺ τῶν 1800 τόμων τῶν ἀπαιτιζόντων τὴν βιβλιοθήκην τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας, 4200 πραγματεύονται περὶ ἀνθουργίας καὶ 600 εἶναι ἰδίως ἀφιερωμένοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ρόδων καὶ τοὶ οἱ κάτοικοι τῆς οὐρανίου αὐτοκρατορίας ἐγνώριζον μόνον δύο εἶδη ρόδων τὸ λευκὸν καὶ τὸ πορφυροῦν· ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ εἶδη τῶν ρόδων εἶναι τόσῳ καλῶς καλλιεργημένα ἰδίως εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς κήπους, ὥστε ἡ ἐτήσια ἐξ αὐτῶν παραγομένη οὐσία φέρει εἰσόδημα 420,000 φράγκων. Ἡ χρῆσις τῆς οὐσίας ταύτης ἐν Κίνᾳ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ στέμματος ἀξιωματικούς, πᾶς δ' ἄλλος Κινέζος ὅστις ἤθελε μεταχειρισθῇ τοῦτο κατεδικάζετο εἰς ἐερλίαν (ἐμπαιγμὸν).

Σάκκος πλήρης φύλλων ρόδου ἐν Κίνᾳ θεωρεῖται ὥς ἀλάνθαστον φυλακτῆριον κατὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν ἀσθeneiῶν καὶ κακῶν ὀνείρων. Εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις ὅτι τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἐγεννήθησαν εἰς δάση ρόδινά, τὰ δὲ πονηρὰ εἶδον τὸ φῶς εἰς δάση κυπαρίσσω. Οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ πιστεύουσι πρὸς τούτοις ὅτι νὰ φυτεύσωσι ροδωνιάν πλησίον κυπαρίσσου εἶναι τὸ αὐτὸ ὥς νὰ προεκάλουν τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν θάνατον.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ μυθολογικοῦ ρόδου. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι τὸ ρόδον ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον τῆς Citera, ὁ Ἀνακρέων ὅμως τῷ διδαι ἄλλην καταγωγὴν. Τῆς Ἀφροδίτης ἐξερχομένης τῶν κυμάτων ὕδατος ταζούσης, ρανίς τις διελθοῦσα ἐπὶ τῶν γυμνῶν τῆς θεᾶς μελῶν καὶ πεσοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς παρήγαγε τὴν πρῶτην ροδὴν. Τὰ ἄνθη τὸ πρῶτον ἐγένοντο λευκά· ἡμέραν τινὰ ἡ Ἀφροδίτη τρέχουσα εἰς ἐοήθειαν τοῦ Ἀρδμ

ΘΙΕΡΣΟΣ

ΠΑΡΑΤ. «ΖΑΚΥΝΘ. ΑΝΘΩΝΟΣ» — ΕΤΟΣ Γ' — 1877.

ἐκεντήθη τὸν πόδα εἰς τὰς ἀκάνθας ροδωνίας, τὸ θεῖον αἷμα ἔρρευσε ἐπὶ τοῦ ἄνθους καὶ οὕτω διὰ παντὸς ἡρυθρίασε. Ἡ μωαμεθανικὴ ἔμως παράδοσις, ἥ-τον ποιητικὴ, διατείνεται ὅτι τὸ ρόδον παρήχθη ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ Προφῆτου.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ρωμαϊκοῦ ρόδου. Εἶναι γνωστὸν ὅποιαν χρῆσιν ἀχαλίνωντον ἔκαμνε τοῦ ἄνθους τούτου ἡ αὐτοκρατορικὴ Ῥώμη. Ὁ Νέρων ἡμέραν τι νὰ ἐποιοῦσάτο βροχὴν ἐπὶ τῶν συνδαιτημόνων του ἐκ φύλλων ρόδου ὧν ἡ ἀξία ἀνῆρχετο εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια σκατερτίων (νόμισμα ρωμαϊκόν). Ὁ Ἐλιογάβαλος ἐμιμήθη τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀλλ' ὥπως μὴ φανῇ φειδωλὸς, ἀφῆκε νὰ διαρκέσῃ ἡ βροχὴ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ συνδαιτημόνες του ἐστενοχωρήθησαν καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ αὐτὸν ἔκαμνε λουτρά εἰς οἶνον ἐκ ρόδων. Ἡ Κλεοπάτρα δεχομένη τὸν Ἀντώνιον εἰς γεῦμα ἐπέστρωνεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τόσα φύλλα ρόδων μέχρις οὗ ἐφθανον εἰς ὕψος μιᾶς αἰσῆς (πῆχεις 2 ὡς ἐγγιστα) χρυσόπλοκον δὲ λεπτὸν δίκτυον καλῶς ἐπ' αὐτῶν τεταμένον ἡμπόδιζε τὴν ὀλίσθησιν.

Ἡ Βέρρη ἐν τῷ φορεῖῳ της, κατεκλίνετο ἐπὶ στρωμνῆς ἐκ ρόδων, περιζώννυτο τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν μὲ ρόδα καὶ ὠσφραίνετο δέσμην ἐκ τῶν ἀνθέων τούτων συγκειμένην. Ἐφοδιάσατέ μας σίτον, ἔλεγεν ὁ Μαρσιὰλ καὶ ἡμεῖς εἰς ἀνταλλαγὴν σᾶς δίδομεν ρόδα! Ἡ Ἰταλία κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχε μετατραπεῖ εἰς ροδῶνα!

Ἐφθασαν οἱ θάρβαροι καὶ ὁ μεσαιών. Ὁλεθρία ἐποχὴ διὰ τὸ ρόδον ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο εἶδος ἄνθους. Ὁ μέγας Κάρολος ματαίως προσεπάθει δι' ἐγκυκλίαν νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν δόξαν του. Περί τὰ 1100 οἱ σταυροφόροι ἔφερον εἰς τὴν Γαλίαν καὶ Ἀγγλίαν ἀσιατικὰ τινα ρό-

δα καὶ τὸ τῆς Ἀμασκού. Εἰς τὸν 16ον αἰῶνα ἀνεστήθησαν τὰ ρόδα. Οἱ βενεδικτινοὶ μοναχοὶ προσέφερον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο, σπουδαίας ὑπηρεσίας. Ἐλαβον εἰς συμπάθειαν τὸ ἄνθος τοῦτο καὶ πανταχοῦ ὅπου ἀνέδρουν μονᾶς, ἐφύτευον ροδῶνας. Εἶθε καὶ τρεῖς εἴθε! οἱ μοναχοὶ νὰ μὴ κατεγίνοντο εἰς ἄλλο εἶμα ἢ εἰς τὴν φυτουργίαν!

Τὸ ροδόνερον ἐν τῷ μεσαιῶνι εἶχε μέρος εἰς τὰς βαπτίσεις. Μαῖα τις ἀφῆκε νὰ πέσῃ τὸ τέκνον της κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς βαπτίσεως. Ἡ γυνὴ ἡ φέρουσα τὴν σίκλαν μὲ τὸ ὕδωρ φοβηθεῖσα μὴ ἀποθάνῃ ἀνέτρεψεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θηλάζοντος ἐρέφους. Τὸ τοιοῦτον ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄριστος οἰωνός, καὶ πράγματι τὸ βρέφος ἐκείνο, ὅπερ ἔλαβε τὸ λουτρὸν τοῦτο, ὑπῆρξεν ἀκολούθως ὁ ἐνδοξότερος ποιητὴς τῆς βασιλείας Ἐρρίκου Β' τῆς Γαλλίας, ὁ πολὺς δηλαδὴ Ronsard.

Ὁ Λούθηρος ἔφερε ρόδον εἰς τὴν σφραγίδα του. Ἐν Ἑλβετίᾳ οἱ ἄγαμοὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κομμοδοχῆς τὸ ρόδον τῆς ἀθωότητος.

Οἱ δικασταὶ τῆς Santa Vehme ἔφερον τὴν εἰκόνα ἱππότου κρατοῦντος ἐν χειρὶ ἀνθοδέσμην ρόδων, καὶ ὁσάκις μέλος τι τοῦ τρομεροῦ τούτου δικαστηρίου διέκρινε ρόδον ὥφειλε νὰ τὸ ἀσπασθῇ. Πρᾶξις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡσσον ἀνδρός. Ἄς ἔλθωμεν τώρα καὶ εἰς τὰ σημερινὰ ρόδα.

Οἱ δύο ἐπισημότεροι ροδῶνες τῆς ὑψηλίου εἶναι ὁ τοῦ Hildesheim (ἐπαρχίας τοῦ Ἀνωθέρου) καὶ ὁ τῆς Τολώνης ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ πρῶτος ἀριθμεῖ χίλια ἔτη, ἔχει ὕψος 15 ποδῶν, μῆκος ὅσον ἐν τῶν τειχῶν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Hildesheim καὶ ἐνὸς ποδὸς διάμετρον εἰς τὴν ρίζαν.

Ὁ δεύτερος εἶναι ἐτι σπουδαίωτερος καίτοι ἀριθμεῖ ὀλιγώτερα ἔτη. Ὀνομάζεται ὁ ροδὸν τοῦ Banks, ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς δεσποινίδος

Banks καὶ φαίνεται εἰς τὴν Τολώνην ἐν τῷ κήπῳ τῆς θαλάσσης. Τὰ ἀνθη τοῦ εἶναι λευκά. Παράγει κατὰ τὸν Ἀπρίλιον πρὸς τὸν Μάιον 15000 καὶ καλύπτει διὰ τῶν ἐξ κλάδων τοῦ τείχον μήκους 75 ποδῶν καὶ ὕψους 48. Ἡ ρίζα ἔχει διάμετρον 2 ποδ. καὶ 8 πολ.

Ἡ σημερινὴ ἀνθουργία ἀριθμεῖ 3000 εἶδη ρόδων!

Ἄς ἐπιτραπῇ δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ προσθέσωμεν ἐν ἔτι, ὅπερ ὁ κύριος Μέγερ ἐν τῇ ἀθωότητι τοῦ ἐλησμώνησε—τὴν Γυναῖκα.

ΜΕΛΙΣΣΑΙΟΣ

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἈΔΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΣΧΙΑΔΕΡ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ

ΑΠΟΪΤΟΛΟΥ Ε. ΚΟΚΚΙΝΟΥ.

Ὅτε σεῖς διωκείτε ἔτι τὸν ὠραῖον κόσμον, ὀδηγοῦσαι τὰς εὐδαίμονας γενεὰς διὰ τοῦ γλυκέος χαλινοῦ τῆς χάριτος, ὧ ὠραῖαι ὑπάρξεις τῆς μυθώδους βασιλείας, ὅτε ἡ ὑμετέρα φιλήδονος λατρεία ἔλαμπεν ἔτι, ἄχ! τὸ πᾶν ἀλλοῖον, ἀλλοῖον, ἀλλοῖον ἦν τότε, ὁπότε ὁ ναός σου δι' ἀνθέων ἐστεφανοῦτο, ὧ Ἀμαθουσία Ἀφροδίτη.

Τότε τῆς ποιήσεως ὁ μαγικὸς πέπλος περιετύλισεν ἔτι ἡδέως τὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὴν πλάσιν ἄπασαν ἐνεχέστο ἀφθόνως ἡ ζωὴ, καὶ, ὅπερ πλέον δὲν θέλει αἰσθανθῇ, ἡσθάνετο. Ὅπως δ' αὕτη μετὰ τοῦ ἔρωτος δεσμευθῇ ἐδίδετο μείζων τῇ φύσει λαμπρότης. Τὸ πᾶν εἰδείκνυε τὸ ἱερὸν βλέμμα, τὸ πᾶν τὰ ἔχνη θεοῦ τινός.

Ὅπου νῦν περιστρέφεται ἄψυχος (ὡς λέγουσιν οἱ ἡμέτεροι σοφοί) σφαῖρά τις πυρίνη, ἄλλοτε ὁ ἥλιος ἐν γαληνῇ μεγαλοπρεπείᾳ ὠδήγει τὸ χρυσοῦν αὐτοῦ

ἄρμα. Εἰς ἐκεῖνα τὰ ὕψη ἐθάμιζον αἱ Ὀρειάδες νύμφαι, εἰς ἐκεῖνο τὸ δένδρον ἔζη Δρυάς τις, ἀπὸ τὰς ὑδρίας τῶν ἐρατεινῶν Ναϊάδων ἀνέβλυζον οἱ ποταμοὶ μετ' ἀργυροσειδοῦς ἀφροῦ.

Ἡ δάφνη ἐκεῖνη ἐστράφη ποτὲ ὅπως παράσχη βοήθειαν, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου ἐσίγησεν ἐπ' ἐκείνου τοῦ λίθου, καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ καλάμου τὸ συλλυπητήριον τῆς Σύριγγος, ἐξ ἐκείνου τοῦ μικροῦ δάσους ἀντήχησεν ὁ θρηῖνος τῆς Φιλομήλας. Ὁ ῥυαῖς ἐκεῖνος ὑπεδέχθη τὰ δάκρυα τῆς Δήμητρος κλαιούσης τὴν Περσεφόνην αὐτῆς, ἐξ ἐκείνου τοῦ λόφου ἡ Κυθήρεια ἐκάλεσεν οἶμοι! διὰ κενῆς τὸν ὠραῖον αὐτῆς φίλον.

Παρὰ τοῖς ἀπογόνους τοῦ Δευκαλίωνος κατέβαινον τότε καὶ οἱ οὐρανῖνες. Ὅπως δὲ νικήσῃ ὁ υἱὸς τῆς Λητοῦς τὰς ὠραίας θυγατέρας τῆς Πύρρας ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὴν ποιμενικὴν ῥάβδον. Τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς θεοὺς, τοὺς ἥρωας, συνεζεύγνυν ἐρως μετὰ γλυκέος δεσμοῦ ὀνητοί, θεοὶ καὶ ἥρωες προσέφερον λατρεῖαν εἰς τὴν Ἀμαθοῦντα.

Ἡ ὑμετέρα ἀθόρυβος λατρεία ἀπηξίου τὴν βαθεῖαν σοβαρότητα καὶ τὰς λυγρὰς ἀρνήσεις· εἰς πάντας ἔπρεπεν ἡδέως νὰ πάλληται ἡ καρδίᾳ ἐν τοῖς στέρονσι, διότι μεθ' ὑμῶν συνεδέετο ὁ εὐτυχὴς ἀνθρωπος. Τότε οὐδὲν ἔπαρον ἦν ἱερὸν ἢ ἡ ὠραϊότης, καὶ οὐδεὶς τῶν θεῶν ἡδεῖτο νὰ τέρπηται, ὅταν αἱ ἀγναὶ καὶ οὐχὶ ἄμμοιροι ἐρυθρήματος Μοῦσαι, ὅταν αἱ Χάριτες παρεδίδοντο.

Οἱ ὑμέτεροι ναοὶ ἦσαν εὐθυμοὶ καὶ ὡς τὰ ἀνάκτορα, ὑμᾶς ἐμεγάλυνε τὸ ἄσμα τῶν ἡρώων εἰς τοὺς ἰσθμικοὺς ἀγῶνας πλουσίους ἀπὸ ἐντίμους στεφάνους, αἱ δὲ τέθριπποι ἤστραπτον εἰς τὸ τέρμα.. Ἐν χαριέσσει πλοκῇ ἐνεψυχοῦντο οἱ χοροὶ περὶ τὸν μεγαλοπρεπῆ βωμὸν, οἱ δὲ ὑμέτεροι κρόταφοι κατεκοσμοῦντο διὰ θριαμβευτικῶν στεμμάτων τεθειμένων ἐπὶ τῶν εὐωδῶν κομῶν.

Τὸ ἐπιφώνημα εὐοῖ τοῦ παιδρὸς θυροσοφοῦντος πλήθους καὶ ἡ μεγαλοπρε-